

Dick van Dam heeft een zeer wisselende loopbaan gehad. Hij was oorlogsvlieger, voedseltechnoloog, technisch directeur van Heineken en directeur van Diergaarde Blijdorp. Blijdorp wist hij door een zeer moeilijke periode te loodsen. De nationale en internationale samenwerking op het terrein van soortbehoud staat op zijn naam. Zijn liefde voor dieren was ongekend groot.
(foto uit familiebezit)

achterstallig onderhoud van de gebouwen, personele problemen waarbij ontslagen noodzakelijk waren en een chronisch geldgebrek toen de subsidie van de gemeente met een derde werd verminderd. De inkomsten van diertuinen bestonden uit entreegelden, subsidie van de gemeente en verkoop van overtollige dieren. Het was dan ook een complete verrassing voor de andere tuinen toen Dick besloot om okapi's en gorilla's om niet aan andere tuinen te geven, onder voorwaarde dat ze mee zouden doen aan registratie om het gevaar van inteelt te verminderen. Een belangrijk neveneffect was natuurlijk ook de vermindering van de dierenhandel. Toen echter bleek dat niet alle tuinen daaraan spontaan wilden meewerken, heeft hij zich ingezet voor een grotere activiteit van de

IUDZG (*International Union of Directors Zoological Gardens*). Hij was daarvan bestuurslid en ook voorzitter. De IUDZG heet nu WAZA (*World Association of Zoos and Aquariums*). Dick heeft in de WAZA steeds aangedrongen op betere samenwerking tussen de tuinen op allerlei gebied. Die vanzelfsprekende samenwerking had hij in zijn Heinekentijd als zeer waardevol beleefd. Toen hij merkte dat in de USA de tuinen beter samenwerkten dan in Europa, heeft hij alle mogelijke moeite gedaan om in Europa eenzelfde organisatie tot stand te brengen. Kort voor zijn pensionering werden zowel de EAZA (*European Zoo Association*) als de EEP's (*European Endangered Species Programmes*) opgericht en algemeen aanvaard. Onafhankelijk van die activiteit in werkte hij